

gennemført, da vi i sin Tid fik Vejle—Givebanen, thi allerede den Gang var der stærk Stemning for at faa en Bane ført videre i den Retning; og naar det ærede Medlem og de øvrige ærede Medlemmer, som have talt for denne Ombytning, ville se paa Kortet, ville de se, at hele det nordvestlige Jylland, hele Thisted og Ringkøbing Amt og en Del af Vejle og Viborg Amter ere stærkt interesserede i at faa en Forbindelse mellem Herning og Give for videre ned ad Vejle at komme i nærmere Forbindelse med Hovedstaden; det er udtalt fra saa mange Sider, at jeg ikke skal opholde mig videre derved. Jeg skal kun fremhæve, at det er noget farligt at komme ind paa at rette ved et Forslag, der er saa vel overvejet og vel tilrettelagt fra Ministerens Side som dette, hvis det virkelig er de Herrer's Alvor, som have ønsket det, thi det vilde bevirke ikke alene, at der her i Rigsdagen rejses Modstand fra de Medlemmer, som ere interesserede i at faa Herning—Givebanen gennemført; men ogsaa fra den store Befolkning, som ligger bagved, vil der rejse sig en Uvillie baade mod dens egne Rigsdagsmænd og mod andre, som arbejde paa at forrykke det, som der nu er Udsigt til, nemlig at Banen Herning—Give—Vejle i en nær Fremtid bliver gennemført. Jeg synes derfor, det er farligt at plukke ved et saa vel overvejet og tilrettelagt Forslag, og jeg haaber ogsaa, at det Udvalg, der bliver nedsat om denne Sag, vil tage Lovforslaget, som det her er forelagt, og vedblivende lade Herning—Give—Vejlebanen blive Nr. 1 og ikke tage Hensyn til de Taler, som ere holdte, efter min Mening nærmest for Valgkredsens Skyld.

Da jeg har Ordet, vil jeg gerne sige et Par Ord om den Værdistigningsskat, som er foreslaaet ved dette Lovforslag. Jeg er glad ved Lovforslaget i sin Helhed; alle ærede Medlemmer, der have talt, have jo ogsaa udtalt Velvillie overfor de mange Jernbaner, og jeg tror heller ikke, Tinget skal være bange for at yde Tilskud til ny Jernbaner. De Egne, som faa dem, ville sikkert blomstre ved dem; det har vist sig ved hele vort Banenet, at det har betalt sig, og at de Egne, der have faaet Baner, ere særlig glade ved dem. Jeg er ogsaa glad ved denne Værdistigningsskat.

Jeg hører til dem, som ønske, at vi skulle kunne komme frem ad den Vej, og jeg er glad ved, at Forslaget er kommet frem, for at det kan blive drøftet baade her i Tinget og i Udvalget. Men ved at tænke nærmere over denne Sag kan jeg nærmest slutte mig til det ærede Medlem for Bække (L. Rasmussen). Jeg er bange for, at det skal være en Klods om Benet paa Jernbaneforslaget. Denne Sag trænger sikkert til grundig Overvejelse. Det var ønskeligt, om vi kunde faa indført en retfærdig Skat paa Værdistigning, det have vist mange sukket efter i adskillige Aar, naar vi have set, hvorledes Forholdene her i Landet have udviklet sig baade ved Esbjerg og andre Steder (*Nielsen-Grøn*: Sandnæshage). Ja, maaske ogsaa Sandnæshage, der var netop i sin Tid Tale om at faa eksproprieret Ejendomme der.

Men det at faa indført en Værdistigningsskat, saaledes at Staten kunde faa Nytte af Værdistigningen, det er noget, som det sikkert vil tage lang Tid at drøfte og overveje, for at træffe det rigtige. Det skulde jo helst være en retfærdig Skat; det skulde jo ikke gaa saadan, som det gamle Ord siger: De smaa Tyve blive hængte, men de store Tyve lader man løbe. Thi det kunde nemt, hvis vi vedtog dette Forslag, komme til at se saadan ud, at vi ville ramme den Værdistigning, der finder Sted ved Stationerne ved en lille Privatbane ovre paa Heden, hvorimod den store Værdistigning, der vil finde Sted ved de store Byer, hvor Banen egentlig trækker ud til, ikke kan rammes. Det er jo ikke alene den Egn, som Banen kommer til at gaa igennem, der vil faa Nytte af Banen; men de større Byer, som Banerne føres ind til, ville ogsaa faa en Del Værdistigning. Men denne Del kunne vi sikkert ikke ramme. For øvrigt vil jeg gerne, at det skulde blive overvejet i det Udvalg, der bliver nedsat, og hvis man skulde kunne komme til et Resultat, vilde det glæde mig. Men skulde det vise sig vanskeligt at komme overens i en nær Fremtid, saa vil jeg slutte mig til det ærede Medlem for Bække (L. Rasmussen) og sige: Kunne vi ikke lade det gaa ud af Forslaget og saa vedtage Loven om Jernbanerne, og lad os saa se i Løbet af et Aars Tid eller to at faa en virkelig Værdi-